POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický ponděný a zábavný,

PRO

Čechoslovany Americké.

Vychází každou středu.

Editor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné jen $2. ročně, 52 čísel, a pak Kanady stojí $2.50 ročně. Do Evropy $2.50 ročně.

Zásilky peněz

ať nejbezpečnější, když nemůže se ztratiti, nebo-li peněžní poukázkou (Money Order). Peníze odevzdají se v tom případě poštmistrovi, který odevzdá poukázku do rukou adresátovi, a tento musí se podpsat vlastní jeho rukou a odeslati pod svou adresou.

Malé částky peněz možno v listech registrovaných (Registered Letter) zaslány býti. Za peníze ztracené v jednoduchých listech odpovědnosti vydavatelstvo odepírá.

Rukopisy zůstávají v redakčním archivu. Všechny dopisy buďtež zaplaceny!

„POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
("PROGRESS OF THE WEST")

The leading republican journal published in Bohemian Language in the United States, with a general circulation in nearly all the states and Territories but principally in the West.

J. Rosický, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING.

Local notices 15 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

One inch a year	$5.00
" " 6 Months	3.00
" " 3 "	1.75
" " 1 Month	1.00

☞ Larger space by special contract.

Office 138 Farnham Street, Omaha.

Omaha, Neb. 6. srpna 1879.

Politické poměry na jihu.

Pakli že děje se zmínka od listů republikánských o obrovských podvodech a násilí jaké děje se na jihu celé jedné třídě voličstva, aby jen jih celistivý udržen byl, bývá odpovědi listů demokratických, že i na severu přichází se případy nesprávností při volbách; že někdy voliči nuceni jsou hlasovati od zaměstnavatelů proti svému přesvědčení atd.

Bohužel že výtržka ta jest oprávněná, že přihází se jednotlivé případy nesprávností. Však bylo by také div, kdyby v zemi tak rozsáhlé, národu tak velikém, skládajícím se ze živlů a lidí tak různých, dobrých i zlých, poctivých i nepoctivých, vlastenců i zaprodanců, neudál se nikdy případ podobný.

Přece však mezi jihem a severem u věci této rozdíl veliký, obrovný. Na severu jsou to řídké, jednotlivé, osamocené případy, které často zaslouženého potrestání dojdou. Na jihu však, provádí se falšování voleb a násilí v míře rozsáhlé beztrestně, systematicky, všeobecně, v té míře až třída utiskovaná hledati musí spásu v útěku. Na co tuto hledí se s opovržením, co považuje se za přestupek a co takový se trestá, tam považuje se za zásluhu, dle nauky že účel posvěcuje prostředky. Co tuto dopouští se nesvědomití jednotlivci, to páše tam celá velká strana, aby vítězství a nadvládu si pojistila. A co více, strana ta se nešlechetností touto ještě honosí a s hrdostí a uspokojením poukazuje k tomu, že jih, který před málo lety ještě skoro celý byl republikánským, jest nyní "celistivě" demokratickým.

Chceme zde uvésti jeden z nejnovějších případů,—jeden z těch málo které z Yazoo až na sever proniknou,—jak "řídí" se volby na jihu. V Yazoo County, Miss. jest kandidátem pro úřad šerifa se strany demokratické jistý Stubblefield. Republikáné ze zkušenosti v letech minulých neodvážili se k postavení kandidáta vlastního, věduce že by se tak jen vysadili násilí a pronásledování. Však jistý Dixon měl dosti odvahy, prohlásiti se za neodvislého kandidáta. Byla mu slíbena podpora od části bílého a skoro šmahem od černého obyvatelstva a podobalo se, že má naději být zvolen. Však dne 25. července shromáždila se v Yazoo tlupa protivníků Dixona a zvolivši šestičlenný výbor, vyslala jej k Dixonovi se zdvořilou žádostí, aby se kandidatury vzdal a bez odkladu kraj opustil, sice že zemře. Dixon odepřel a výbor oznámil to tlupě. Tato obklopila dům Dixona, však mezi tím přišel mayor města, který vida nesvratný úmysl davu, vystoupil na stupně domu Dixonova s ručnicí v ruce a pravil:

"Šerif tohoto okresu jest s vámi a nečiní ničeho; však já co mayor tohoto města zastřelím prvního člověka, který se odváží práb tento přestoupiti."

Však šlechetný skutek chrabrého mayora neučinkoval. Davu skót, který jeví hrdinství pouze proti bezbranným a zotročilým černochům, se sice zarazil, však neupustil od svého předsevzetí. Po šesthodinném vyjednávání konečně Dixon svolil a vydal následující otevřený list:

"Obecenstvu!—K vůli míru a svornosti v zemi a z lásky ku své rodině a přátelům, svoluji k ustoupení ze zápasu volebního pro budoucnost, pakli že chráněn budu v mých právech jako který koliv jiný občan a volič." I R. A. Flanagan nebude zkracován v právech svých atd.

H. M. Dixon.

Yazoo City, 25. července 1879.

S podivením táže se, jest to možné, aby násilí takové dítě se mohlo v zemi, jejíž ústava zaručuje každému bezpečnost života a vyhledávání štěstí. Zdá se to nemožnosti, snem, a přec jest to skutečnost neličená. A co říká k tomu veřejný tisk? Tamější Herald vydal ihned zvláštní vydání, v kterém výše uvedené popisuje a končí:

"Tak lze povalovati politický zápas v naší county za skončený. Demokratický prapor vlaje nad touto slavnou starou county nepoškvrněný a bez odporu a dlouho nechť vlaje."

List ten tedy plesá, že potlačena moci svoboda politická; on schvaluje násilí takové. Kdož by pak nepohlížel s obavou do budoucnosti? Kdož by nestrachoval se přes možnosti, že chátra tato jihanská, neznající práva, spravedlnosti a zákona, v pádu vítězství demokracie, tvořící většinu ve straně té, nebude se pokoušeti terorismus podobný i mimo jih rozšířiti a práva občanská v prach šlapati.

Před bojem.

Na kolbišti politickém panuje nyní klid. Kongres se odročil před měsícem a s ním uložily se též na chvíli otázky politické, aby po chvíli, před nastávajícími volbami, tím živěji probuzeny byly. Jest to klid před bojem, který co nejdříve se již rozproudí. Volební zápas nastane již v málo týdnech. Jsou to sice jen, s jednou neb dvěmi výminkami, volby státní a místní, které se tohoto podzima odbývati budou, však politikáři obou stran přičítají jim přec jen důležitost národní. Z výsledku voleb letošních budou čerpati naděje na vítězství té neb oné strany při volbě presidentské, příští rok. Takový význam mají pro politikáře; však pro občanstvo mají důležitost jinou. Od voleb místních a státních záviseti bude, jaká bude správa místní a státní, na které jest občanstvu právě tak mnoho záležено, jako na tom která strana směr politiky v zemi ovládati má. Při státních a místních volbách, nevolili se členové kongresu neb legislatury ustanovující senatory, méně na tom záleží která strana zvítězí, než zdali řádní a poctiví mužové do úřadů se dostanou. Bohužel stává se často, častěji než by býti mělo, že mužové nehodní úřadu se dotřou. To neplatí jen o straně jedné, nýbrž o obou, neb bohdá, o všech. Nejlepších důkazů o tom měli voličové v letech minulých. S heslem "Reforma" domohli se demokraté v několika státech dříve republikánských většiny v letech minulých. Však hospodaření jejich osvědčilo se z většiny bídnější než dřívější a republikáné na mnoze nabývají půdy, kde dříve ji ztratili. Než kterak to přijde, kde vězí toho příčiny a kterak tomu odpomoci? To jsou otázky, které každému uváliti dlužno.

Hlavní příčinu toho, že mnohý nehodný člověk do úřadu zvolen bývá, lze hledati v tom, že voličové málo všímají si příprav volebních, ponechávajíce je skoro úplně v rukou několika horců a pletichářů politických. Velká většina voličů považuje předvolby čili kaukusy neb primaries za záležitost nepatrnou, které netřeba pozornost věnovati. A přec právě tyto předvolby neb kaukusy jsou nejdůležitější. V těch volí se delegáti čili vysланci do konvencí v kterých kandidátní listiny se sestavují. Kdyby voličové pilně všímali si kaukusů a jich se účastnili, "posílajíce do konvencí zástupce ze svého středu spolehlivé a neprodajné, mohli by s bezpečností spoléhati na to, že kandidátní listiny také budou druhu toho a nemusili by pak býti v obavě, že hlasujíce tak či onak, budou voliti kandidáta nehodného. Že voličové tak nečiní, ovládnou pak pleticháří lehce úskoky a tím stává se, že konvence skládají se z honců po stoličkách, kteří dle své vůle a chuti, bez ohledu na přání voličstva, kandidátní listiny sestaví.

Dokud voličstvo k poznání tomuto nepřijde a dle toho se nezachová, dotud budeme musit stěžovati na neschopnost neb nepoctivost v úřadech; dotud neprospěje obracetí se od strany jedné ku druhé hledajíc polepšení.

Ještě slovo.

Na naše poznámky v čísle od 9. července odpovídá "Slavie" před několika týdny článkem skoro pětisloupcovým, který nelze nám přejíti mlčením. Nehodláme však také zápisu jej zodpovídati. K tomu bylo by arci zapotřebí více místa než Slavie nám věnovala a jelikož v blízké budoucnosti hodláme též ještě slovíčko promluviti, obmezíme se pouze na opovídání podstatných míst v článku Slavie. Otiskujíc část našeho článku, uvádí pak "Slavie" počet odevzdaných hlasů pro Breckinridge a Douglase v r. 1860 a Tildena v roku 1876 za důkaz že jižní demokraté nejsou trupem a severní demokraté pouze končinami oné strany. V roku 1860 obdržel Douglas (sev. dem.) 1,475,157, Breckinridge (jižní dem.) 845,763 hlasů; v r. 1876 obdržel Tilden v jižních státech okrouhlým číslem 1,100,000, v severních 3,190,000 hlasů. To jest vše velmi pěkné; však Slavie zapomíná uvésti, kolik hlasů elektorálních získal Tildenu ten jeden milion hlasů z jihu a kolik ty tři miliony ze severu. "Da liegt der Hund begraben", říká Němec. Není to počet hlasů, nýbrž moc jakou strana v zastupitelstvu má,—buď si to v kongresu a neb v elektorální koleji,—která tu padá na váhu. Opakujeme že v roku 1860 měl v elektorální koleji Douglas vždor většině hlasů voličů pouze 12, Breckinridge pak 72 hlasů. Tilden se svými 3 miliony hlasů na severu měl tu pouze 65 hlasů, kdežto jeden milion hlasů z jihu přinesl mu 119 hlasů. Vždor tomu že na severu je třikáte tolik hlasů dem. co na jihu mají jižní demokraté v kongresu 92 poslanců a 26 senatorů, severní dem. však pouze 56 poslanců a 16 senatorů. Jižní demokraté jsou u většině a rozhodují ve straně tě. Proto jsme tvrdili, že oni tvoří trup, sever pak pouze končiny.

Pokusy Slavie vzbuditi doměnku, že obrancové celistivosti Soustátí nebyli z velké většiny republikány, nestojí věru za vyvrácení. Každému jest dojista a dostatek známo, že jest to jednou ze záslub strany republikánské; že v době války a zejmena v dvou posledních letech, většina listů demokratických odporovala dalšímu vedení války a odpor ten vrcholil v prohlášení v konvenci národní r. 1864 válku za nezdařenou. Jestli že z počátku války jevilo se mezi demokraty nadšení pro tu samu, to brzy vyhaslo a po celou válku stáli v řadách vojska většinou republikáné. Jest to tak všeobecně známo a uznáváno, že vyvracování toho, bylo by mařením času. Pro příklad chceme pouze uvésti větu z N. Y. Heraldu m. t., který by měl býti Slavii dosti spolehlivou autoritou. Herald pojednávaje o vyhlídkách Ewinga na presidentství, mluví o jeho zásluhách v minulé válce a praví že byly by "důvodem v zápase volebním tím cenějším pro demokraty, jelikož jest to poměrně vzácností u nich míti pokud toho druhu ("would be a point in campaigning literature all the more precious to the democrats, because it is comparatively rare for them to have this sort of treasure.") Mluvil by Herald o bojovných demokratech co o vzácnosti, kdyby bývali tak četní v řadách obrance vlasti jak by Slavie ráda čtenáře své přesvědčila? Snad N. Y. Herald má čtenáře své také za blázny?

Zajímavo jest, když Slavie nastýká mluvením do větru to, k čemu sama podnět dala. V dřívějším článku svém uváděla, že Tilden nebyl uznán za zvoleného, ač měl (prý) většinu čtyř miliona hlasů. My poukázali na to, že president navrhl se většinou hlasů voličů, nýbrž voličů a hle, jaká naivnost, Slavie to nastýká mluvením do větru. Pakli lze co nazvati mluvením do větru, jest to zajisté častěji opakované připomínání ve Slavii, že Tilden měl o čtyř miliona více hlasů. O pohrdavém tonu, jakým celý článek Slavie psán jest a který jsme často, skoro obvčejně, u Slavie vždy ostatním časopisům pozorovali, nechcem líčiti slov. Nevypínáme se anit se vynášíme a pakli kdo v tom potěšení naleze, nebudeme mu radost kaziti. Podotkneme pouze, že nařčka na naše "mladictví" nám zalichotila. Jak by také ne. Když člověk odešel z vlasti již v letech "mládeneckých" a zde pak již na devatenáctý rok líje, slyší se pak jmenovat mladíkem, komu pak by to nezalichotilo, že těch 18 roků na jeho stáří žádného účinku nemělo?

Naivní jest Slavie v pravdě, když ohrožuje se, že nepsala o tom, že spor poslanecký v Colorado byl "šťastně" rozřešen a že nejvýše mohla tak psáti v smyslu ironickém. Snad následující výňatek z čísla Slavie od 19. pros. 1877, které náhodou máme po ruce, přesvědčí Slavii, že v skutku psala ve smyslu opravdovém a ne ironickém. Čteme v něm: "Ve sněmovně zástupců šťastně také rozluštěn známý volební hádek coloradský. Demokrat Patterson připuštěn do sněmovny či uznán za zvolena a tak jeden palčivý spor za druhým, jež po poslední volbě presidentské tolik horké krve natropily, mírnou cestou odklizí se s dějiště veřejného." Taktéž se více nepamatuje, že by Butlera byla podporovala. Než nechť přečte si v čísle od 18. září 1878 následující: "Od nějaké doby vystupuje (Butler) co vřelý zastánce práv lidu pracovného a nechať pohnútky jsou jsou jakékoliv, směr ten jest dobrý. I Butler snad může se napravit." Nechť porovná tato svoje slova s dřívějšími výroky, o té samé osobě a pak snad nahlédne, že hořejší slova byly odporučením. Pakli že Slavie bedlivěji nahlédne do sloupců svých, shledá tam, že omlouvala bezprávi, když vůči nespravedlivému zbavování poslanců jejich míst pouze odkazovala k tomu, že kdysi jednou republikáné taktéž učinili; když omlouvala Tildena pro neplacení daní, že bylo více takových a v mnoha jiných případech nesčetných.

Národní Jed. Sokolská.

Rok krátký položen v minulost, od slavnostního založení základu této důležité Jednoty v životě našem národním americkém, a hle! ovoce zdárného působení Jednoty počíná se jeviti. Nejen že všech devět základních spolků velmi zmohutnělo a zdárnou rozvinuly činnost do budoucnosti, ale založeny již tři nové spolky, z nichž jeden vstoupil již do svazku Jednoty, a druhé dva vyjádřily úmysl, co nejdříve příkladu toho následovati. Na tom však není dosti. V místech, kde již dříve učiněn byl pokus o založení spolku sokolského a potkal se s nezdarem, aneb kde i tento spolek následkem nedostatku životních sil na dobu zanikl, oživuje opět snažné úsilí, by spolek sokolský uveden byl v život. Budí je k tomu nadšení pro šlechetný a ryze národní účel, budí je k tomu úspěchy mladé Jednoty, k níž inou, byť i do její svazku nenáleželi.

New York byl v pondělí svědkem, prvního zápasu bujarých předních sil sokolských a znajíce z nabyté zkušenosti Čechy newyorské směle tvrdíme, že zápas tento byl slavností, jaká se zřídka kdy jeví v životě. Češi newyorští vždy sdíleli vřelé sympatie s sokolstvem, a zajisté i tentokráte osvědčili skvělé svoje zájmy k jich prvním veřejným výkonům v době spojení. Vždyť vědí, že tak povzbudí je ještě k nadšenější činnosti na roli náro. da. Úřední list Nár. Jed. Sokolské píše předběžně o této slavnosti v posledním svém čísle:

Konečně nadchází nám den, kdy spojená Jednoty Sokolské mají vyslati činně své členy do Nového Yorku, kdež dne 4. srpna bude odbýváno první veřejné cvičení Sokolstva česko-amerického. Ve sjezdu zastoupeny budou: Těl. Jedn. Sokol v Novém Yorku N. Y., Těl. Jedn. Sokol v Detroit, Mich., Těl. Jedn. Sokol v Cleveland, O., Sokolská Jedn. Blesk v Baltimore, Md., Těl. Jedn. Sokol v Chicago, Ill., Česko-Am. Sokol v Chicago, Ill., Česko-am. Sokol v Kewaunee, Wis., Cedar Rapids (Iowa) Sokol a Čtenářského Spolku Odbor Sokol v Cedar Rapids, (Iowa.)

Každá z Jednot těchto jest povinna vysláti nejméně dva svých cvičících se členů a jak daleco zprávy naše sahají, učiní tak opravdu. Jednota Baltimorská vyšle na spolkové útraty 12 členů, neboť jest nejbližší místo cvičebnímu a vymohla si nízké jízdné $7 tam i zpět.)

Tělocvičná Jednota "Čechie" nemůže letos vypraviti ještě žádného vyslance, poněvadž jest to peněžním jejím prostředkům nemožné.

Soudce cvičební volí: Nový York dva, Baltimore, Cedar Rapids a Chicago po jednom. Účastníci sjezdu budou uvítáni na nádraží od výboru pořádajícího, kterýž se postará o jejich ubytování a pohostění pokud možno nejlépe.

V sobotu večer odbývá se v místnosti Šafáříkově na uvítání členů sjezdu veliká hudební, pěvecká a deklamatorní zábava.

Neděle bude nepochybně věnována prohlídce města a odpočinku, kdežto v pondělí nastane vlastní sjezd.

Během dopoledne bude sestaven průvod, kterýž za účastenství četných národních spolků novoyorských zajisté bude velkolepým. Průvod bude se ubírati několika ulicemi k jedné z nejkrásnějších novoyorských zábavních místností Jones Woods Colloseum.

Zde přikročí se po řeči sokola J. B. Bělohradského k vyřízení hlavní části programu, jak následuje:

1. Řeč přednese zástupce Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské. 2. Rej a prostocvik Sokola N. Y. 3. Cvičení na hrazdě. 4. Skok do výšky. 5. Cvičení na bradlech. 6. Šplhání. 7. Cvičení na koni, na dél a šíř. 8. Skok do dálky. 9. Kroužení kůželů. 10. Přetahování se stejného počtu Sokolů se stejným počtem z obecenstva. 11. Rozdělování cen. 12. Doslov.

Cvičiti se bude dle soustavy Sokola pražského a souditi dle stanov N. J. S.

Tak bylo by vyplněno nejvroucnější naše přání: vidět putovati Sokoly česko-americké po příkladu starých Řeků k čestným zápasům těla i ducha. Že mocný ze zápasu vyplyne Sokolstvu našemu užitek, o tom nepochybujeme ani v nejmenším a proto radostně voláme: Na shledanou v Novém Yorku!

NOTICKY.

‡ Jak z Chicagského Věstníku seznáváme, ujal se redakce listu toho p. Gust. B. Reiši, až do nedávna místní redaktor Svornosti. Nepochybujeme, že změnou tou získá časopis onen a přejeme zdaru!

‡ Chicagský denník "Pravda", jehož vydavání, jak minule zmíněno, ujali se pánové Těma a Beneš, učiniviše z něho jednocentový listek, přestal prozatím vycházeti následkem neshody mezi pp. vydavateli a Jos. Langmayerem, u něhož, tušíme, tisknut byl.

‡ New-yorský Herald jest považován na mnoze za korouhvičku veřejného mínění. Pakli že se jeho nedávný výrok vyplní, nemá Tilden naději na nominaci při příští presidentské volbě. Věnuje mu redakční úvahu, v které praví: "Nemůžete nikdy být presidentem Spoj. Států, pane Tilden."

‡ Zase jeden! S potěšením můžeme oznámiti, že zase jeden darebák odsouzen k zasloužanému trestu. James H. Wilkeson, demokratický kandidát pro úřad pokladníka, v Jennings Co., Ind. a syn jednoho z nejbohatších občanů v tom okolí, odsouzen byl minulou středu v Indianapolis na rok do vězení, $5000 pokuty a ztrátám, pro účastenství v spiknutí k přivážení neoprávněných voličů z Kentucky při volbě v Indianě min. rok. Kdyby jsme také sapoň jednou slyšeli a jiho, že tam právo a spravedlnost v podobných pádech přechodu našeho.

‡ Šťastný Illinois! Minulé zasedání tamějšího legislatury, které sice přes 4 měsíce zasedalo, sice málo co kloudného provedlo, stojí $73.790.73. K tomu ještě patřilo každému ze zákonodárců pětadvacet.

‡ Jak to přijde? Čechové skoro vesměs náleželi před lety ku straně republikánské, nyní však velká část, snad většina, hlasují s demokraty. Přihlédneme-li ku příčinám této změny, jest jednoznačná odpověď, že příměla je k tomu tostná správa Grantova. Však Grant již dávno není presidentem; Hayes nenásledoval šlépějí předchůdce svého; uznávají sami že Hayes jest presidentem dobrým, ale přec zůstávají demokraty.

‡ Nákladem B. J. Kendalla, Enosburgh Falls, Vermont, vyšla v řeči anglické 90. stránková knížečka, pojednávající o koni a jeho nemocech; stojí pouze 25 cts. a lze ji obdržeti pod výše uvedenou adresou vydavatele.

‡ Německý demokratický časopis v New Orleansu "D. Ztg." praví, že při nastávající volbě presidentské podporovati bude jih tu stranu, která mu zaručí: 1. Regulování řeky Mississippi a přítoků vládou spolkovou; oprava neb nově postavení hrází ochranných. Účely ty vyžadují asi 20 milionů dollarů. 2. Podporu pro některou jižní tichomorskou dráhu s větvemi z Memphisu, Vicksburgu a New Orleansu, a sice asi $ 10,000 pro každou míli dráhy. 3. Podporu pro linie paroplavební z přístavů Charleston, Savannah, Mobile, New Orleans, Galveston do přístavů středo- a jihoamerických, asi $300.000 pro jednotlivou linii ročně. 4. Obsazení spolkových úřadů na jihu domácími lidmi. — To jest vše? Maličkost! Jen nějakých 200 milionů prozatím, pak přijde to ostatní. A proč by také nežádal? Vždyť sever platí devět desetin všech daní.

‡ Vůdcům demokracie ve Wisconsinu dává Slavie následující vysvědčení: "Demokraté ve Wisconsinu vypsali státní sjezd do Madisonu na 9. září. Kdyby ho byli položili týden po soudném dnu, bylo by lépe; neboť jakmile se předáci zdejší demokracie sjedou, resultát jest nějaká šikovná hloupost. Ta strana zde porovnati se dá s armádou rakouskou, kteroužto připodobnili k armádě lvů vedené osly. Chlapi, kteří zde sů v demokracii ustavičně ku předu derou, nedovedou nic nežli organizovati porážku; a páni Němci, kteří jsou silným živlem v demokracii, opět nedovedou nic, nežli hubovat a sedět doma, když se sjezdy odbývají." A k následování těchto a takových vůdců vede neustále Slavie své čtenáře tam!

* Ohně. — Ve Vickově v okr. stříbrském vyhořely 7. čce. ve dvou statcích stodoly, stáje a hospodářská stavení s veškerým nářadím. Škoda činí as 3000 zl. — Téhož dne o 4. hodině z rána vypukl v Klenči v okr. domažlickém oheň ve mlýně Jos. Kostlivého a zničil mlýn i s obydlím mlynáře a ještě jiném stavením. Škoda činí as 3000 zl.

Přistěhovalci.

S hamburskou parolodí Herder, která dne 16. července vyplula, přibyli do New Yorku následující Čechové: Vaněk Jan, Marounek Jan s rodinou, Hynková Veronika a Šika A.

S bremerským parníkem "Weser", který vyjel z Brém do New Yorku dne 20. července, přistali následující přistěhovalci z Čech: Hlatej Halla, Josef Hrila s rodinou, Frant. a Anton Bila, Anton a Rozalie Křivánek s dítětem, Frant. Hradecký s rodinou, Václav Hron s rodinou, Vilém Skazil, Václav Novák, Barbora Horáková, Štěpán Kostelák, Jan a V. Vejvrška a Jos. Tikor.

Hledám Josefa Vinopala, — Nechť on sám, neb kdo jiný by o něm věděl, podá laskavě zprávu a jeho adresu na následující adresu: Karel Pagl, Wilber, Neb.